

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสตรีในภาวะขัดกันทางกำลังทหาร โดยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงลักษณะสำคัญของกฎหมายที่นำมาปรับใช้กับการคุ้มครองสตรีให้ได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรม ทั้งนี้ ในการศึกษาได้เน้นวิเคราะห์ไปที่บทบัญญัติของกฎหมายในลักษณะต่างๆ ที่จะสามารถนำมาบังคับใช้ให้ความคุ้มครองสตรีในภาวะขัดกันทางกำลังทหารได้ โดยมุ่งเน้นไปที่การให้ความคุ้มครองตามอนุสัญญาเจนีวาฉบับที่ 4 (Convention (IV) relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War. Geneva, 12 August 1949) เป็นหลักและยังศึกษาถึงกฎหมายในส่วนอื่นที่มีความสำคัญ และมีความมุ่งหมายต่อการให้ความคุ้มครองสตรีด้วย เช่น ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (The Universal Declaration on Human Rights) และกติการะหว่างประเทศ (The International Covenant on Civil and Political Rights & The International Covenant on Economic Social and Cultural Rights) และอนุสัญญาระหว่างประเทศโดยเฉพาะอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, 18 December 1979) นอกจากบทบัญญัติของกฎหมายที่มีความสำคัญแล้ว กลไกในการให้ความคุ้มครองทั้งระดับรัฐและองค์การระหว่างประเทศในทุกระดับ มาตรการป้องกันการฝ่าฝืนและบทลงโทษที่รุนแรงก็นับว่ามีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ความคุ้มครองแก่สตรีด้วยเช่นกัน ผลการศึกษาพบว่าบทบัญญัติของกฎหมายมีความครอบคลุมต่อการคุ้มครองสตรีในภาวะขัดกันทางกำลังทหาร ทั้งกฎหมายสิทธิมนุษยชนที่ยังคงให้ความคุ้มครองควบคู่กับกฎหมายมนุษยธรรม แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากการกระทำละเมิดต่อกฎหมายดังกล่าวด้วยผู้กระทำละเมิดได้ละเลยและกระทำการฝ่าฝืนต่อกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่อย่างจริงจังจึงควรจะต้องเพิ่มมาตรการลงโทษที่รุนแรงยิ่งขึ้นต่อการกระทำอันฝ่าฝืนกฎหมายเพื่อให้ผู้กระทำละเมิดมีความเกรงกลัวต่อผลจากการกระทำของตนเอง